

De banmolen van Schaloen en de pastoor van Schin op Geul in 1730.

In het jaar 1730 reikte Leonard Claessens, de bode der heerlijkheid Schin op Geul, aan pastoor Mathias Stephani aldaar het volgende briefje over om het in de kerk te laten aflezen:

Waarschouwinge.

Worden mits desen alle inwohnders deeser heerlijkheyt Schin op de Geul, gelyck oock der heerlyckheit Strucht als gehoorende onder de bannaliteyt van den banmoolen van Schaloen, serieuselyck gewaarschouwt, dat een yder van hun sich sall hebben te wachten van elders eenige vruchten te laeten maelen, te draegen of te laeten vaeren als alleenelyck in den banmoolen tot Schaloen voors., op poene en verbeurte van 25 goudgulden tegens alle contraventeurs van dien ende confiscatie haerder vruchten oft meel, ende verders gelyck tegens de overtreders van de rechten van bannaliteyt gepleght ende geuseert word, waeromtrent een iegelyck hem kan wachten voor schaade.

Actum 8 Juli 1730.

Ter ordinantie,

(was get. :) E. Philippens secr.

Op Zondag 23 Juli kondigde de pastoor na de Hoogmis die waarschuwing voor zijne geloovigen af, doch hij kreeg groote moeilijkheden met den baron de Hammersteyn, den eigenaar der heerlijkheid Strucht, welke met Schin op Geul slechts ééne parochie vormde.

Blijkbaar wilde de baron het banmolenrecht niet erkennen van den kasteelheer van Schaloen, aan wien de heerlijkheid Schin op Geul toebehoorde. Het gevolg daarvan was, dat de pastoor in een der kerkelijke registers onder dagteekening van 3 Aug. een "Memoriael" schreef, om zijne opvolgers "te waarschouwen, opdat sy in toecommente beeter bedacht moghen syn en sich in geen wereltlijcke saecken inlaeten, om alle questies ende moyelyckheden tenemaal te myden".

Kerkarchief van Schin op Geul.

W.G.